

TORONYIRÁNY

XIII. 32.

2019. augusztus 11.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele
(Nagyboldogasszony)

Egész életünk Isten- és emberszolgálat. Ez volt az őskeresztények életének egyik alaptétele. A másik pedig az egész keresztény élet: az Úr eljövetelére való várakozás. Ezt a két alaptételt fejti ki Jézus két hasonlata a hűség és éber szolgáról.

A keresztény ember éljen állandó szolgálatban. A hitben és a hit megvalósításában nincsenek vakációk, kikapcsolódások, pihenések. Lelkületünkben mindig készen kell állnunk a jóra, a jó támogatására és munkálására. A vallásos élet, a szeretet nem kampány-feladat és nem időszaki munka. Nem mondhatja magát igazán kereszténynek, aki havonta néhány órával „kifizeti” az Istent, aztán élete többi, sok száz órájában elfeledkezik róla.

A keresztény ember élete virrasztásban és várakozásban, azaz a végső beteljesülés reményében telik. A remélt üdvösség beteljesülése az Úr újra eljövetelének történik meg. Nem mintha addig is nem találkozhatnánk vele. Ezek a mindennapi találkozások készítik el és édesítik meg a végső találkozást, amely ítélettel van összekötve. Jézus hasonlata szerint az ítélet „nehezebb” lesz annak a szolgának, aki „ismeri ura akaratát”; természetesen a hűséges szolga jutalma is nagyobb lesz, mert hűsége tudatos engedelmesség és várakozás.

Az Emberfia végső eljövetelének az ideje teljesen bizonytalan: „Legyetek ti is készen, mert egy olyan órában, amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.” Ne halogassuk tehát megtérésünket, bűnbánatunkat, jó elhatározásaink megvalósítását.

Ami jót ma megtehetsz, ne halaszd holnapra!

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 18,6-9** Az ószövetségi időkben mindig volt egy része a választott népnek, akik hittel, bizalommal és hűséggel kutatták és próbálták megvalósítani történelmük folyamán az őket irgalommal vezető Isten szándékát.
- Zsid 11,1-2. 8-19** Az ember felé kitarulkozó, magát kinyilatkoztató és az embert szeretetben párbeszédre hívó Isten iránt a személyes hit az egyetlen válasz, mely segíti az embert eljutni végső céljához.
- Lk 12,32-48** Jézus példabeszédben figyelmezteti követőit arra, hogy a mindennapi élet keretei között soha ne feledkezzenek meg végső céljukról, és mindig aszerint rendezzék életüket.

Felhívás a virrasztásra és a hűségre

A szakasz egymással csak meglehetősen laza kapcsolatban álló mondásokat és példabeszédeket tartalmaz. A következő kisebb egységeket különböztethetjük meg: 1. A virrasztó szolgákról szóló példabeszéd (35-38. v.), 2. A bizonytalan órában érkező tolvajról szóló mondás (39-40. v.), 3. A hű, illetve hűtlen vagyonkezelőről szóló példabeszéd (41-46. v.), 4. Mondások az ítélet különböző mértékéről a személyes felelősség alapján (47-48. v.). Az első három egységet a várakozás témája köti össze. A negyedik egység az ítélet gondolata által kapcsolódik az előzőkhez. Az első három egység példabeszédeiben a hangsúly a végső nap kiszámíthatatlanságán, illetve az ennek megfelelő emberi magatartáson (virrasztás, hűség), van. A példabeszédeknek a jelenlegi formájukban krisztológiai vonatkozásuk is van: a parúziával, Krisztus második eljövetelével állnak összefüggésben. A távollevő és bizonytalan órában érkező „Úr” maga a megdicsőült Krisztus. Az evangéliumi megfogalmazásban sokak szerint a parúzia késésével kapcsolatos reflexiók is érezhetők (vö. 12,38. 45).

Külön bevezető nélkül kezdődik el a beszéd, amelynek első mondata teljes készenlétre szólít fel az éjszakában. Két kép szemlélteti a virrasztást. A csipő felövezése az Egyiptomból való kivonulás éjszakájára emlékeztet, amikor az izraelitáknak útra készen, felövezett derékkel kellett elfogyasztani a hűsvéti bárányt (Kiv 12,11). Másfelől jelzi a szolgálatra való készenléteket is (vö. Ef 6,14; 1Pét 1,13). Az égő lámpa szintén az ébrenlét jele és biztosítéka (vö. Kiv 27,20; Lev 24,2).

A felszólítást egy rövid hasonlat követi, amely az előző képeket értelmezi. A tanítványoknak olyan magatartást kell tanúsítaniuk, mint azoknak a szolgáknak, akik uruk hazatérére várnak: virrasztaniuk kell, és folytonosan készen kell lenniük uruk fogadására. A hasonlatban „menyegzőrő” való visszatérés szerepel. Úgy tűnik, hogy a példabeszéd egészében a motívumnak nincs különösebb jelentősége. Lehetséges, hogy a bizonytalan érkező alátamasztásaként szerepel itt. A menyegzői lakoma vége ugyanis általában nem volt pontosan meghatározva, s ezért nem lehetett azt előre kiszámítani. A lényeg tehát az, hogy az úr távol van, és az éjszaka bármelyik időpontján megérkezhet és kopoghat.

A boldogmondás formájában megfogalmazott mondat (37. v.) azoknak

a szolgáltnak a jutalmát hirdeti meg, akiket uruk ébren talál: maga az úr fogja őket asztalhoz ültetni és kiszolgálni. Ez az eljárás a földi valóság szintjén elképzelhetetlen. A mozzanat kizárólag egyetlen Úrra, Jézusra alkalmazható, aki már földi működése folyamán, mint életét másokért adó szolga volt jelen az emberek között (vö. Mk 10,45; Lk 22,27; Jn 13,1-11). Visszatértek ezt a személyes önatadást azzal teszi teljesé, hogy tökéletes életközösségbe vonja be azokat, akiket „ébren” talál. A kopogtató és övét új életközösséggel megjutalmazó Úr témája az evangéliumokon kívül is megjelenik az Újszövetségben: „Íme, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam és ajtót nyit, bemegyek hozzá, velem eszem, ő meg velem” (Jel 3,20).

A példabeszéd záró mondata (38. v.) az Úr érkezésének teljes bizonytalanságára hívja fel a figyelmet. A megfogalmazás az örváltás zsidóknál szokásos rendjének felel meg, amely szerint az éjszaka folyamán háromszor váltották fel az őröket (6-10, 10-2, 2-6 óra). A Mk 13,35-ben hasonló tartalmú mondást találunk, de ott a római rendnek megfelelően négy örváltási időpontról történik említés. Az exegéták általában úgy vélik, hogy a 38. vers mondatát az ősegyház a parúzia kitolódására alkalmazta. Jézus második eljövetele nem következett be olyan gyorsan, mint ahogyan azt először sokan várták (vö. 1Tessz 4,15-18; 1Kor 15,50-53). A mondat arra figyelmeztet, hogy a várakozást és a készenléletet a késés ellenére sem szabad abbahagyni. Az állhatatosan „virrasztó” szolgára különösen is érvényes a boldogmondás.

Az éjszakai tolvajról szóló rövid hasonlat (39. v.) szintén a parúzia kiszámíthatatlanságát hangsúlyozza. Ahogy a házigazda nem tudja előre meghatározni a betörés idejét, úgy a tanítványok sem tudják kiszámítani az Emberfia eljövételét. A háttérben most is ott van a készenléletnek és a várakozásnak a gondolata. Éppen a bizonytalanság készletet fokozott figyelemre és kitartásra. Az éjszakai tolvaj képe komoly hatást gyakorolt az ősegyházi hagyományra. Pál apostol és a második Péter levél szerzője az „Úr napját” hasonlítták tolvajhoz (1Tessz 5,2; 2Pét 3,10). A Jelenések könyvében pedig a kép magára Jézusra vonatkozik, aki úgy fog eljönni, mint egy tolvaj, vagyis kiszámíthatatlan időpontban (Jel 3,3; 16,15). A 40. versben Jézus a megelőző képet az Emberfia eljövételére alkalmazza. Az ítéletről a jelen esetben nem történik külön említés, de magában az Emberfia címben lényegében ez a téma is bennfoglaltatik.

Jézus beszédét a 41. versben Péter kérdése szakítja meg, amely átvezető szerepet tölt be a szakasz egészében. Általa a figyelem az apostolokra, illetve az egyházi vezetőkre terelődik, akik különleges megbízatást kaptak Krisztustól. A következő példabeszéd nekik szól. A bevezető mondatban (42. v.) Lukács az „Úr” (küriosz) címet használja, s ezzel Jézus különleges isteni tekintélyét hangsúlyozza. A megnevezéssel ugyanakkor azt is jelzi, hogy kit kell a példabeszédben szereplő „úr”-on értenünk. A példabeszéd egy kérdéssel kezdődik, amely a „hű és okos kulcsára” vonatkozik, akinek az a feladata, hogy a napi élelemadagot megfelelő módon kiossza szolgatársainak. A 43. vers világossá teszi, hogy a kulcsár maga is szolgál. Jézus kizárólag a kötelességéről beszél, és nem a jogairól. Hűsége és okossága ennek a kötelességnek a teljesítésében mutatkozik meg. A kulcsár kijelölésére azért volt szükség, mert az úr eltávozott. Ez egyértelműen csak a 43. versből derül ki, amelyben az úr megérkezéséről olvasunk. Jézus ebben a versben egy újabb boldogmondással boldognak nevezi azt a magasabb tisztséget betöltő szolgát, aki megfelelő módon teljesíti a rábízott feladatot, s akit ura a kötelesség teljesítése közben talál. A boldogság oka a rá váró jutalom, amely a példabeszéd szerint nem pihenést, hanem magasabb beosztást és fokozottabb felelősséget jelent.

Jézus azt a lehetőséget is szem előtt tartja, hogy a kulcsár nem teljesíti megfelelő módon feladatát, sőt visszaél vele. Az ellátás helyett bántalmazza szolgatársait, urának javait pedig dözsölésre és részegeskedésre használja. Mindebben az a megfontolás vezet, hogy az úr visszatérése késik. Azt a szolgát, aki ilyen felelőtlenül elhanyagolja feladatát, az úr hazatérte váratlanul és meglepetésszerűen fogja érni. A teljesen megérdemelt büntetést Jézus nagy realitással mutatja be: az úr darabokra szabdalhatja a szolgát. Egyes magyarázók szerint a megfogalmazást a perzsa kivégzési mód befolyásolta. A mondatot valószínűleg nem szó szerint kell értenünk, hanem képletesen: a szigorú felelősségre vonást és büntetést juttatja kifejezésre. A példabeszéd által szemléltetett valóság szintjén a büntetés nem lehet más, mint az üdvösségből való kizárás.

Kocsis Imre

Boldog szülők (34.)

Azok a napok, amelyek felmelegítik a lelket

Családi ünnepek

Sok ünnep „átmeneti szertartást” jelent (elsőáldozás, bérmálkozás, érettségi), amelyek az emberi vagy a vallásos fejlődés egy-egy szakaszát teszik ünnepélyessé. Alapvetően fontos, hogy nagy hangsúlyt helyezünk a lelki jelentéstartalmakra. A vallási ünnepeknek erősen „vallásiaknak” kell lenniük. A drága ajándék vagy az ebéd egy étteremben könnyen válik a szülők számára alibivé, hogy ezzel „letudják” az ügyet és jó benyomást keltsenek, ugyanakkor pedig elfelejtik, hogy mit is jelent a családban ünnepelni.

Az ünnepek bensőséges melegséget jelentenek, kapcsolatot, az érzelmek átadását. Olyan pillanatok ezek, amelyekben megerősödnek a szülőket és a gyerekeket összekötő szálak. Ünnepi alkalmakkor Don Bosco is használt kis kártyákat. Azok a kis levélké, amelyek jókívánásainkat tartalmazzák, és a tányérok vagy a párnák alól kerülnek elő, azt a lehetőséget jelenthetik a családban, amellyel szabadon kifejezhetjük érzéseinket és lelkünk titkos rejtelseit. A boldog családokban általában intenzív belső levelezés folyik. Az ünnepek nagy kibékülések pillanataivá is válhatnak.

Az ünnepek szertartásos pillanatai között mindig megjelenik a nagy figyelemmel és valami különlegességgel megterített asztal. **A bőség és a lakoma ünneplése is ez:** hosszabb ideig vagyunk együtt, többet beszélgetünk, közösen játszunk. Olyan pillanatok ezek, amelyek kitörölhetetlenül belevésődnek a gyerekek lelkébe.

Az egy napig tartó csoda

A karácsony erősen lelki tartalmú, varázslatos és értékes ünnep. Maguk a gyerekek is felfogják, hogy a sok anyagi jelnek „lelke” van, azaz lelki jelentése. Egy gyerek így ír levelében: „Kedves Kis Jézus, karácsonyra szeretnék egy számítógépet és egy jó papát...” Egy másik gyerek ezt írta: „Kedves Papa, azt szeretném karácsonyi ajándéknak, hogy egy egész napot velem maradj.”

Karácsony igazi csodája - rendkívüli vallásos jelentőségén túl - az a gyermeki észjárás, amely mindenképpen azt akarja hinni, hogy van az évben legalább egy nap, amikor újra lehet teremteni az elvarázsolt világot, az elveszett paradicsomot, annak az álmát, aki bizalommal és reménnyel telve nőtt fel. Legalábbis úgy teszünk néhány órára.

A világ tényleg nagyon elkeserítő és ellenséges lenne, ha a szülők nem törekednének arra, hogy megünnepeljék a karácsonyt gyerekeikkel, azok szerint az íratlan szabályok szerint, amelyek évszázadok óta a karácsony „szívét” jelentik.

A Kis Jézus is meg az anygalkák, akik az ajándékokat hozzák, részei a karácsony lelki képének. A gyerekeknek szükségük van arra, hogy higgyenek a természetfölöttiben, hogy aztán szembesüljenek a valósággal, amely túlságosan gyakran fenyegetőnek mutatkozik. A gyermeki gondolkodás „mágikus” dimenziója aztán a gyerekek tapasztalatának és élményeinek szélesedésével egyre inkább eltűnik. Azok azonban, akiknek gyengéd és megnyugtató, varázslatokkal teli gyerekkoruk volt, sokkal kiegyensúlyozottabbak és magabiztosabbak lesznek.

Egy gyerek ezt írta: „Kedves Jézus, megtudtam, hogy nem is a Kis Jézus hozza az ajándékokat. Ez nagyon rosszul esett nekem. Most karácsonykor a szüleimnek fogok levelet írni, de az nem lesz ugyanaz.” Fabrizio, kilenc éves.

A család új tagja

A vallásos nevelés szempontjából a karácsonyi ünnepek természetesen nagyon értékesek. A karácsonyi időszak lehetővé teszi a keresztyén családoknak, hogy megéljék és bemutassák a vallásos élet legintenzívebb pillanatait: a várakozás, a virrasztás értelmét, az adni és kapni képességét, az örömet, a jószágot, a közelséget. Ezeknek az érzelmeknek a vallásos jelentése a családi életben „testesül meg”, és ezért kitörölhetetlenül belevésődik a gyerekek lelkébe.

A karácsonyt megelőző időszak, az Advent, az örömteli várakozás ideje, olyan, mint egy gyermek születését megelőző időszak. Előkészítjük a lakást, mintha a család egy új tagjának érkezésére várnánk. A Gyermeke Jézus eljövetele az éjszaka közepén titokzatos marad, mint amilyen egy gyermek születése.

Ha a szülők meggyőződéssel ünneplik a karácsonyi misztériumot, a gyerekeknek nem lesz semmiféle nehézségük abban, hogy valóban érezzék Jézus jelenlétét, aki eljött, hogy náluk „lakjon”.

AZ A FURCSA GYAKORLAT

Beszélgünk-e a halálról?

Amikor a könyvesboltokban feltűnt egy színes és búskomor, kilenc éven felüli gyerekeknek szóló könyv, ezzel a címmel: „Tamás és a végtelen”, amely elmesélte a „jó halál” meséjét, nagy vitákat váltott ki az újságokban és a tévé műsoraiban is.

Don Bosco nem félt a halálról beszélni az ő fiataljainak. Házaiban tökéletesített egy sajátos gyakorlatot, úgy hívta „a Jó Halál Gyakorlata.” Ennek az volt a lényege, hogy minden hónap elején meg kellett gyónni és áldozni, mintha az az élet utolsó gyónása és áldozása lett volna: a lelkiismeret edzése volt ez a halál szempontjából. Havonta egy kis szünet a mindennapos hajtás közben, amely ráébreszt mindnyájunk felelősségére a saját magunkkal szemben.

Nem voltak ezek komor pillanatok, sőt. A Jó Halál Gyakorlatának mindig volt valami összetéveszthetetlen szalézi jelentősége. Don Pietro Ricaldone, Don Bosco negyedik követője írja: „A növendékeket néhány nappal előbb mindig figyelmeztettük, hogy készüljenek fel kellő módon az ünnepségre. És hogy az ünnepi hangulatot azon a napon kiemeljük, a szentmise után mindig kaptak felvágottat vagy egy raktáron lévő jobb falatot.”

Ez valódi ünnep volt. Don Bosco ezzel azt akarta elérni, hogy a növendékei ne idegenkedjenek a halál gondolatától, ki akarta venni szívükből a félelmet és a szorongást. És mindenekelőtt a büntőt. Ezáltal a bűn is jobban meg lett világítva.

Csak a „tettetett halál”

Mai élet-és szemléletmódunk elutasítja a halált, és mindenkit afelé irányít, hogy úgy viselkedjen, mintha a halál nem is létezne. Sok szülő, akit a szeretet és a józan ész vezet, ami ellenállni látszik az értelmetlenség mindent elöntő, legdühödtebb rohmainak is, megtalálja a helyes utat, hogy segítsen a gyerekeinek, amikor a halál elérkezik a közelükbe. Ugyanakkor az is biztos, hogy a környezet, ahol élnek, nem segíti őket ebben.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Utak, találkozások

Erre jó a nyár. Elindulni valahová, amerre még nem jártál, találkozni a tájjal, az emberekkel, akiket sosem láttál. Főleg „műhelyek” érdekelnek, ahol már történtek dolgok: alkotók kezétől szobrok születnek, művek íródtak, vagyis folytatódott a teremtés, amely az ember részéről alkotás. Teremteni egyedül csak Isten képes.

Visegrádnál, a Szentgyörgypuszta táblánál jobbra fordultunk barátommal, az Áprily Lajos völgybe. Akár Erdély lehetne a hely: a benőtt hegyoldal, a sűrű bozótos, a keskeny út (inkább utacska), s a ház, illetve két ház, ahol a költő Áprily Lajos, meg a fia: Jékely Zoltán a szintén poeta laktak, írtak. Most magányos művész lakja az egyiket: Péterfy László szobrász, Jékely veje. Magányos, idős, de kezében még dolgozik a véső, rajzain megjelennek az újabb szobortervek.

Először a kistáj tart fogva, elvágódásokban az erdélyi múlt, Nagyenyed, Parajd, ahová mindketten gyakorta gondoltak. (Áprily ezért választotta a szentgyörgypusztai csöndességet.)

Alkotóknak csendre van szükségük, elmélyülésre, amit a holt anyag is megkíván, hogy lélek szóljon belőle. Áprily utolsó köteteinek egyike a „Jelentés a völgyből” találkozás a természet kisvilágával, madarakkal, fákkal, virágokkal, melyek a költővel a legszorosabb kapcsolatban voltak.

Ezúttal meditációm Jékely Zoltán életművére koncentrálok, a házra, a fákra, az utolsó itteni emlékekre, melyek benső világának pontos tükröi. Főleg édesanyjáról „rajzol” érzelmes sorokat, amikor kint esik, s ő „szobájába szorítva” magára marad. Gyermekszívvvel kérdezi: „Hol van ilyenkor / hajdaniakra, / árny-alakokra / révedező, / szépszavú édesanyám?” Valóban, e helyen a gyermekkor élményei, hiányai a legérezhetőbbek. A természet, a kert mintha tudná pótolni azt az állapotot, amely még paradicsomi, s a remélt, végső megnyugvásé. „Kert, kegyelmi pillanat” címezi versét 1977-ben: „Se autódurrogás, se repülő motor. / Ezt a ritka csodát az Isten is csodálja. / Hát még milyen csoda e csendben, amikor / Szellőtől zendül a diófa orgonája!” Kis téma? Manapság egyre nagyobb zajban verdes a világ.

És újra édesanyja arcképe, a fiatalé: egy szál írisz előtt térdel a költő, s látja anyját kilépni a „bársony oltár sárga selymü” mélyéből. Kölcsey Ferenc gondolt hasonlóan csekei magányában erdélyi „barnafürtű” anyjára. A táj titokzatos, rejtett valóságok hordozója is a völgyben, életkorok találkozásában: „Harminc éves ifjú órjas e nyárfa, / s alatta, ültetője, törpe, vén vagyok. / A lombja közt egy raj fényes madárka: / az elfelejtett nevű csillagok.”

Kik, mik az elfelejtettek? Öreg fejemet nekem is csak megérintik, de semmit sem szólnak...

Tóth Sándor

hírek ..... információk

A Gál Ferenc Főiskola mestertanára, a Szarvasi Gyakorlóintézmény igazgatója, Bíró Gyula az oktató-nevelő munka területén elért kiemelkedő eredményei, példamutató és lelkiismeretes szakmai tevékenysége elismerésül a közelmúltban Szarvas Város Pedagógiai Díjában részesült.

Kárpát-medencei Nyári Pedagógus Akadémiát rendezett a SZEGEPI augusztus 8. és 11. között Békéscsabán. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pedagógiai Intézete az EMET-tel konzorciumban valósítja meg azt a „Járd végig!” programot, melynek keretében a magyarság határokon túli kapcsolatainak erősítését célozva két év alatt ezernél több külföldi magyar pedagógust fogadnak Szlovéniából, Ausztriából, Szlovákiából, Romániából, Szerbiából és Horvátországból. A nyári akadémia témája a magyar nyelv művelése az oktatás és a nevelés eszközeivel, a magyar nyelvi ismeretek elmélyítése, a hagyományok megőrzése, a magyar kultúra fejlesztése. A program fő helyszíne a GFF békéscsabai Gazdasági Kara, a résztvevők innen látogatnak Budapest, a Dunakanyar, Szeged és Ópusztaszer történelmi helyszíneire. A „Járd végig!” program a múlt héten két továbbképzéssel indult az egyházmegye szarvasi Pedagógiai Karán és Gyakorlóban. A mostani békéscsabai akadémiát pedig még öt újabb követi, valamint jövőre egy módszertani és egy tehetséggondozó konferenciát is szervez a SZEGEPI.

Harmadnapra feltámadok címmel ad hangversenyt a Gemma Énekegyüttes az alsóvárosi ferences templomban ma este negyed 8-kor. A zenei esten reneszánsz és kortárs zeneszerzők művei is hallhatók. A kamarakórus műsora:

T. Tallis: Salvator mundi II.
G. P. da Palestrina: Stabat Mater - két kórusra
H. Purcell: Hear my prayer
M. Durufle: Ubi caritas
Horváth Márton Levente: O vos omnes
H. Howells: Salvator mundi
Cantate Domino - gregorián communitio
W. Byrd: Haec dies
T. Tallis: Dum transisset
S. Scheidt: Surrexit
Gyöngyösi Levente: O Maria, noli flere
K. Nystedt: Peace I leave with you
Gyöngyösi Levente: Cantate Domino

Az alkalomra a belépés díjtalan.

Mária mennybevétele, hagyományos magyar névén Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én 7 órakor és 18 órakor lesz ünnepi szentmise a Székesegyházban.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) csütörtökönként az este 6 órai szentmisét követően változatos témájú előadásokat szerveznek. Augusztus 15-én este 7 órakor Cinzia Panero fokolarina jóvoltából a Határjárók című dokumentumfilmet vetítik, mely egy keresztnyereskedő életén keresztül mutatja be a háború és a szocializmus időszakát. Az újszegedi Nyár Esti Társaskör programjai nyitottak minden érdeklődő számára.

Széleskörű összefogás eredményeként a közelmúltban fejeződtek be a Makovecz Imre tervei alapján megvalósuló Boldogasszony Kápolna építési munkálatai a zalaegerszegi Gébarti-tó partján. A kápolna avatására, megáldására augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén 11 órakor ünnepi szentmise keretében kerül sor, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrál.

15 és 20 év közötti fiatal férfiakat hívnak és várnak az augusztus 16. és 18. között rendezendő Pusztai Napokra, a Szeged-Csanádi Egyházmegye hivatásigazgató programjára, melynek helyszíne az ópusztaszeri Magyarok Nagyasszonya Plébánia (Tóhajlat utca 138.) közösségi háza lesz, a téma a férfiak sajátos hivatása az egyházban. Jelentkezni Kovács Zoltán káplánnál a kovacs725@gmail.com e-mail címen vagy a +36 70/332 81 87-es telefonszámon lehet.

Kiemelt ünnepélyességgel celebrálnak szabadtéri szentmisét Ruzsán a Tömörkény téren augusztus 17-én, szombaton 15 órakor abból az alkalomból, hogy Szent Fausztina Lengyelországból hozott ereklyéjét elhelyezik a templomban. A szentmise meghívott szónoka Marek Jędraszewski krakkói érsek lesz. Az ünnepségre számos lengyel vendég érkezik. A szentmise zenei szolgálatát a debreceni katonazenekar, a szentesi fúvószenekar, a szegedi Dóm kórusa és Szélpál Szilveszter operaénekes végzik. A plébánia közössége a sajátos lengyel-magyar színekben rendezett ünnepségre minden érdeklődőt szeretettel lát vendégül.

A Filharmonia Magyarország által szervezett OrgonaPont koncertsorozat augusztus 17-én különleges hangversennyel érkezik Szegedre. Este fél 8-kor a Szent Rókus templomban (Kossuth Lajos sgt. 47.) a Határon Túli Magyar Zenészek Szimfonikus Zenekara és a Purcell Kórus ad koncertet. A hangversenyen vezényel Vashegyi György, szólót énekel: Kovács Ágnes, Balogh Eszter, Megyesi Zoltán, Najbauer Lóránt és Melkovic Zoltán. A Határon Túli Magyar Zenészek Szimfonikus Zenekara célul tűzte ki a magyar kulturális és művészeti élet határokon átnyúló egységének megőrzését. A Mendelssohn életmű értékei iránt régóta elkötelezett Vashegyi György bensőséges kapcsolatot ápol Mendelssohn Paulus című oratóriumával, mely művet meghallhatja a szegedi közönség is. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Szeged, Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon. Részletek a www.filharmonia.hu weboldalon olvashatók.

Gyulán, a hagyományos Nádi Boldogasszony búcsút augusztus 18-án, jövő vasárnap tartják. A Nádi Boldogasszony templomban (Harruckern tér 1.) 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja és a szentmise keretében megáldja a felújított kegyoltárt.

A szegedi Szent Rókus Plébánia közössége augusztus 18-án, jövő vasárnap a 18 órakor kezdődő szentmisében ünnepi búcsúját. Ekkor szolgáltatják ki a betegek szentségét is az azt kérő idős és/vagy beteg híveknek. A szentmise előtt fél órával közös imádsággal kéri a plébánia tagjai Szent Rókus közbenjárását a betegekért, városrészükért és a városért. A szentmisére szeretettel várják Szent Rókus tisztelőit, illetve azokat, akik felkészültek és igénylik a betegek kenetét. (A szentség felvételére külön nem szükséges írásban jelentkezni.)

Szent István király ünnepe alkalmából augusztus 18-án, jövő vasárnap délelőtt 11 órakor Rómában, a Szent István Házban ünnepi szentmisére jönnek össze a városban élő magyarok.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.